

Исусъ Христосъ и селото.

Исусъ Христосъ бѣше истинско чедо на селото.

Първитъ си впечатления получи въ малкото земеделско градче Назаретъ, разположено на единъ хълмъ. Той растѣше между полскитѣ лилии и подъ омайнитѣ чуруликания на птичкитѣ.

Още като дете, Исусъ придружаваше майка си на извора, следваше я напролѣтъ въ градината и си играеше съ мъничкитѣ макови зрънца, които тя застъпваше. Или на ранина придружаваше сѣяча на полето, лозаря на лозето и виждаше, какъ по пладне отъ тежка работа и жегата потъ се лѣеше отъ челата имъ. Вечеръ присѣствуваше, кога плащаха на работницитѣ, или слушаше, какъ старитѣ си разправяха тайнствени приказки за голѣмитѣ златни съкровища, закопани въ нивитѣ, които съкровища още не били намѣрени.

Общението на Исуса съ хората на земеделския трудъ и съ природата **рано отвори очитѣ Му.**

По цвѣта на небето, по облацитѣ при изгрѣвъ и залѣзъ-слънце Той познаваше, какво ще бѣде времето. Той разпознаваше отлично плѣвела отъ житото, макаръ и да си приличаха. Отъ силното му око не избѣгваше нито змията, нито скорпионътъ. Виждаше дебнещия стадото влѣкъ.

Исусъ наблюдаваше внимателно и хората. Той ги виждаше такива, каквито си бѣха. Той виждаше, какъ слугитѣ биваха мързеливи и безчестни, кога оставаха безъ надзоръ. Виждаше и коравосърдечнитѣ господари, които нѣмаха милостъ къмъ своитѣ роби и ги караха на работа дори и тогава, когато тѣ се завръщаха отъ полето, капнали отъ умора. Но Исусъ познаваше и добри, великодушни тосподари, сѣщо така и вѣрни, довѣрчиви слуги. Тѣ живѣха добре помежду си.

Исусъ изучаваше и живота на съседното селско население. Виждаше, какъ едни живѣха въ голѣма вражда помежду си и какъ други си помагаха и сподѣляха скѣрби и радости.

Исусъ ни въвежда и въ палатитѣ на тогавашнитѣ голѣми господари, които като малки князе господствуваха въ своитѣ владения. Той ни рисува и лошото и доброто у тѣхъ.

Ето единъ гостоприеменъ господарь, който се чувствува най-добре, когато събере около себе си на весела гощавка своитѣ съседи и приятели. Слушаме за другъ господарь, чиито хамбари една година не могли да побератъ богатата жътва и все пакъ